

ne prosi. Je namreč — ob kratkem in naravnost jo povém — nekim zvananjim gospodom posebno ležeče na tem, da bi zdravnika v našo dolino ne dobili, in zato na vso moč to službo grajajo, kakor da bi tukej za živeti ne bilo. Selška dolina je 6 ur dolga, okol 2 uri široka, in je zlo obljuna, ker obseže 7 fará z 8295 prebivavci, pri katerih 11 duhovnikov dušno pastirstvo oskerbljuje. Železnike, sužinarija z dvema plavžema, štejejo 137 hiš, imajo 1402 prebivavcev, in stojijo na priliko ravno v sredi Selške doline, skoz katero, 3 ure Škofjeloke, sedeža okrajne sodnije, komesijska cesta do Sorice in na mejo Primorske kronovine derži. Je pa razun Železnikov še 10, večidel večjih vasi v ravnini. Da je mnogo vasi tudi po hribih, slednji že tako vé, kdor Krajnsko deželo le količkaj pozná. Prebivavci se v obče pečajo razun poljedelstva tud z mnogoverstno kupčijo, in se v primeri z marsikterimi družimi kraji premožni imenovati zamorejo; — da se pa tud revnih ne manjka, je pač taka, kakor po celem svetu. Še bi nekatere predstva tega kraja našeti zamogel, — da pa ob kratkem opravim, le še toliko povém, da je dozdanji zdravnik s svojo družino celih 22 let v Železnikah pošteno se preživil; toraj se bo tudi še v prihodnje dalo pošteno živeti.

Ker je potreba sila velika (zakaj naj manj 6 ur je od nas in nazaj, in celih 12 ur od Sorice in nazaj je potreba, preden od Loke zdravniška pomoč dospeti zamore, med tem, ko velikokrat od četrterinke ure odvisi človeka zdravlje ali smert) se podstopim: slavnega c. k. deželnega poglavarja v imenu prebivavcev Selške doline ponižno poprositi: naj se, ker je naši domovini že marsiktero dobroto naklonil, tudi o ti potrebi na našo dolino ozreti in nam po možnosti kmalo zdravnika preskerbeti blagovoli! Bomo mu za to serčno hvaležni!

Josip Levičnik.

Iz Ljubljanske okolice. ** Naj naše skerbne „Novice“ svojim ljubim bravcem tudi razglasé, kako verlo in lepo se tukaj zdaj s šolami napreduje. Ravno kar so Dobravčanje novo šolo prav modro in vse hvalevredno izgotovili in učenika dobili*). so med tem časom ravno tako tudi na Brezovici, tudi blizo Ljubljane pri Teržaški cesti novo šolo osnovali. — Lepo se sliši, kako so Brezovčani po željah svojih višjih gospodov imenitnost in potrebo farne šole spoznali in se z obilnimi prineski zadovoljno udali. Učitelj bo imel poštene dohodke in lepo, prav pripravno poslopje, ktero se ravno zdaj zida, in bo že letos po večem dokončano. Skupni stroški celega poslopja znajo priti še čez 2000 fl. — Res, da bo treba zdaj enmalo globokeje v žep seči, toda verli Brezovčani bodo vse to kmalo pozabili, šolo pa bodo vendar imeli, ki jim bo na duši in na telesu, njim in poznejim prihodnikom veliko veliko koristila. Bo jim to v vedno čast, sosedom pa v izgled in posnemo. Slava takim farmanom!

Iz Ljubljane. „Koledarček slovenski“ za leto 1854 se že natiskuje. Prinesel bo obraza dveh slavnih Slovencev: gosp. prof. Miklošič-a in Valentina Vodnika.

Novičar iz mnogih krajev.

„Pražke novine“ pripovedujejo, da so za gotovo zvedile, da bo česka dežela po novem v 13 okrožij razdeljena. — Njega veličastvo svetli cesar so za nadvojvodino Austrijsko naslednje sodnije prve stopnje poterdili: 1 nadsodnijo na Dunaji, potem 4 okrožne sodnije v Kremsu, Korneuburgu, St. Pöltnu in Wienerneustadu.

*) Učitelj na Dobrovi poleg Ljubljane je sedaj dobroznani gosp. Andrej Praprotnik, ki je poprej v Škofji Loki bil. Gosp. Praprotnik se šteje med izvrstne učitelje naših ljudskih šol; iz serca ga tedaj privošimo verlim Dobrovčanom.

Vred.

— Razdjavanju gojzdov v okom priti, ki se z izsekavanjem godi, ukazalo je okrožno poglavarstvo v Insbrodu, da se smé les samo tam za prodaj sekati, ker politiška gosposka, po svetu borštinarske uradnije, dovoli, drugači se bo posekan les jemal. — Na Španjskem so vsi dose-danji ministri odstopili. — Belgianci so se nek bati jéli, da bi jih Napoleon z vojsko ne obiskal. — V saboto 24. t. m. zvečer ob šestih je prišel ruski car v Otmuc. S carom sta prišla dva carjeviča: Aleksander, prestola naslednik, in Nikolaj Nikolajevič, potem Neselrode, slavni ruski minister, knez Paskevič, Titof, in več družih imenitnih mož; tudi z našim cesarjem je več ministrov prišlo, in tam so se zdaj gotovo važni pomenki o rusko-turški razpertii držali. — Kar te razpertije vtiče, je zdaj manj upanja, ko kadaj pred, da bi se mir ohranil. Sultan je zdaj posebno v veliki zadregi. Posredniki ga nagovarjajo in silijo, da bi Dunajske predloge brez premembe poterdil, turško ljudstvo mu pa grozi: če boja ne začne, da ga bo odstavilo, in boljšega sultana namestilo. Ulemi, višji turški duhovni so mu pismo tega zapopadka podali, v katerem so mu tudi odlog postavili, do kterega ima povedati, hoče li Turke na boj peljati, ali se pa prestola odpovedati. Sultan se doslej še obema stranama ustavlja. Kristiani na Turškem imajo zdaj neizrečeno veliko od serditih Turčinov terpeti. Od vsih strani se dopisuje, kaj imajo prestati. Iz Soluna se glasi, da so se v tamošnji okolici Turki celò dveh samostanov lotili, menihe strašno mučili in pomorili. — Ruska armada v Moldavi in Valahii šteje zdaj okoli 200.000 mož; Omer-pašata v Bulgarii 100.000 mož. — Kitajski puntarji vedno bolj napredujejo, ter se Pekinku, glavnemu mestu Kitajskega bližajo.

Balatino jezero.

(Konec.)

Pa so prišli angeli,
Sastane jih Stefane,
Vérni sluga Gavanov.
Pa govore ubožci:
„Čuješ, brate, Stefane!
„Daj nam kaj v boga imé!“
A govori Stefane:
„Čujte, bratje ubožci!
„Nikjer ničesar nimam
„Razen eno jagnječe;
„Služil sim pri Gavanu
„Več ko celih devet let
„Pa ničesar ni mi dal
„Razen eno jagnječe;
„Ja sim mléko izprosil.
„Da sim jagnje odkojil;
„Sadaj mi je jagnječe
„Zmed vsih ovác najbolje;
„Ko bi imel jagnječe.
„Jaz bi vam ga berž podal,
„Kajti prete pastiri,
„Da mi jagnje ukrado.“
Obazre se Stefane,
Ali ide jagnječe
Preko polja bleječi,
Raduje se Stefanu,
Kakor svoji materi.
Vzeme Stefan jagnječe,
Ter trikrat ga poljubi.

Pa ga daje ubožcu:
„To imate, ubožci!
„To vam bodi podelja,
„Men' pred boga molitva“. —
„Hvala, brate Stefane!“

Pa so prošli angeli
I odnesli jagnječe.
Ko so došli angeli
Na prestolje h Kristusu,
Pa pravijo Gospodu:
Kako bilo je na zemlji,
(Ono Gospod bolje zna,
Kakor oni, ki kaže).
Ondaj reče gospod Bog:
„Čujete li, angeli!
„Pojte z neba na zemljo,
„Pa idite ka dvoru
„Bogatega Gavana,
„Na dvoru mu storite
„Balatino jezero,
„Ulovite Jeleno
„Ponosito gospojo,
„Za gerlo ji vezite
„To studeno kamenje,
„Za kamenje vezite
„Nečastive vragove,
„Naj jo vozjo po paklu,
„Kakor šajko *) po morju.

*) Šajka ali ladja.

Poprava.

V 77. listu „Novic“ v članku: „starozgodovinski pomenki“ v 29. verstí od zgor se ima celí stavek tako brati:
„Solčnega boga Indrata je njegov slon enkrat v strašno nesrečo pripravil, sveti braminski berač Durvašen je namreč neki dan Indrata na slonu jezdečega srečal in mu vence cvetlic ponudil, ktere ga slon premalo porajtal in dar beračev raztergal, na to ga je Bramin proklel itd.“